

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
președinte - Petru Ursache,

judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Asandei Dorin în numele inculpatului Cebotari Andrei și de inculpatul Cebotari Andrei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 07 octombrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2015, în cauza penală în privința lui

Cebotari Andrei Nicolai, născut la 16.11.1986, originar și domiciliat în com. Bubuieci, str. Grădinarilor, 17.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 05.09.2013 - 07.10.2014;

instanța de apel: 13.11.2014 - 16.06.2015;

instanța de recurs: 21.01.2016 - 16.03.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 07 octombrie 2014, Cebotari A. a fost condamnat în baza art. 42 alin. (5), 186 alin. (4) Cod penal, la 5 ani închisoare, iar conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă, fiind dispusă încasarea de la Cebotari A. în beneficiul SRL "Pereflex", a sumei de 42 000 lei, cu titlu de prejudiciu material.

Prin aceeași sentință, a fost încetat procesul penal în partea învinuirii lui Cebotari Vl., de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, pe motivul decesului acestuia.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a reținut că, la 19.06.2013, în jurul orelor 20⁴⁰ - 22²⁰, Cebotari A., împreună și după o înțelegere prealabilă cu fratele său Cebotari Vl., urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane i-a acordat ultimului informație referitoare la locul depozitării safeului și i-a confecționat duplicatul cheii de la ușa de intrare în depozitul SRL "Pereflex", din str. Uzinelor, 11, mun. Chișinău, care ulterior a pătruns pe ascuns și a sustras safeul metalic în care se afla suma de 77 000 lei și l-a transportat la domiciliul său din com.

Bubuieci, mun. Chișinău, str. Grădinarilor, 17, cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul și avocatul Nevreanschi Vl. în numele inculpatului Cebotari A. și reprezentantului părții vătămate SRL "Pereflex", Matușevscaia Z., care au solicitat:

- *procurorul*, casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a lui Cebotari A. în baza art. 42 alin. (5), 186 alin. (4) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, invocând că la stabilirea pedepsei instanța n-a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal și de faptul că inculpatul anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare care nu și-a făcut concluziile necesare și nu a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate.

- *avocatul Nevreanschi Vl. în numele inculpatului*, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile inculpatului să fie recalificate din art. 42 alin. (5), 186 alin. (4) în art. 42 alin. (5) 186 alin. (2) Cod penal.

În motivarea apelului avocatul a invocat următoarele argumente:

- partea acuzării nu a dovedit prin probe sustragerea sumei de 77 000 lei;
- în ședința de judecată din 15.05.2014, partea vătămata a declarat că, în ziua când a fost efectuat controlul la 19.06.2013, poliția a ridicat suma de 39 000 lei;

- procesul-verbal de examinare a copiilor cu înscrisuri din registrul de casa și control ale SRL "Pereflex", nu confirmă ce sumă se afla în safeu la momentul sustragerii;

- în ședința de judecată s-a constatat că inculpatul Cebotari A. din spusele fratelui a aflat că din safeul sustras s-a ridicat suma de 42 000 lei;

- inculpatul a restituit părții vătămate suma de 35 000 lei și s-a căit sincer pentru complicitatea la infracțiune imputată;

- instanța nu a ținut cont de circumstanțele atenuante ale cauzei și de personalitatea inculpatului;

- în speță este rezonabil de a recalifica acțiunile lui Cebotari A. din art. 42 alin. (5), 186 alin. (4) în art. 42 alin. (5) 186 alin. (2) Cod penal, deoarece acuzarea nu a demonstrat mărimea prejudiciului în proporții mari, iar în privința inculpatului urmează a fi numită o pedeapsă neprivativă de libertate;

- *reprezentantului părții vătămate SRL "Pereflex", Matușevscaia Z.*, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri cu excluderea termenului de probă acordat inculpatului Cebotari A. în temeiul art. 90 Cod penal și condamnarea reală a acestuia, invocând că instanța de fond nu a ținut cont de faptul că după săvârșirea infracțiunii, SRL "Pereflex" le-a acordat inculpaților ajutor material în legătură cu decesul unui membru al familiei, deși aceștia dispuneau de suma sustrasă de la întreprindere. Până la adoptarea sentinței inculpatul nu a recuperat paguba restantă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2015, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de avocatul Nevreanschi Vl. în numele

inculpatului Cebotari A. și admise apelurile declarate de procuror și reprezentantul părții vătămate SRL "Pereflex", casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o hotărâre de condamnare a lui Cebotari A. în baza art. 42 alin. (5), 186 alin. (4) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest sentința a fost menținută, termenul de executării pedepsei de către inculpat urmînd a fi calculat de la data reținerii acestuia.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, instanța de fond just a constatat circumstanțele de fapt și corect a apreciat încadrarea juridică a infracțiunii comise de către Cebotari A. în baza art. 42 alin. (5), 186 alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi: *Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrșită de două persoane, prin pătrundere în depozit, cu cauzarea de daune în proporții mari, în complicitate, fapt ce și-a găsit deplină confirmare în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond și a celei de apel prin declarațiile inculpatului, părții vătămate și respectiv materialele dosarului.*

Astfel, instanța de apel a reținut că a fost demonstrat cu certitudine că, inculpații au sustras safeul ce aparținea SRL "Pereflex", în mod clandestin, în lipsa posesorului sau oricăror alte persoane, în scopuri de cupiditate, fapt confirmat de însuși inculpatul Cebotari A., care a restituit parțial părții vătămate suma de 35 000 lei.

Cu referire la argumentele apărării precum că în safeul sustras se afla suma în mărime de 42 000 lei, instanța de apel a menționat că inculpatul Cebotari A. la momentul comiterii infracțiunii nu era la fața locului și nu a fost prezent la deschiderea safeului, respectiv nu poate cunoaște ce sumă de bani se afla acolo, iar reprezentantul părții vătămate, Matușevscaia Z., a indicat în plîngerea adresată Organului de urmărire penală (f.d. 10, vol. I), sustragerea sumei de 77 000 lei, acumulată din activitatea comercială timp de 3 zile, fapt confirmat prin extrasul registrului de casă și prin declarațiile martorilor audiați.

Faptul că inculpatul Cebotari A. a restituit o parte din suma sustrasă și s-a căit sincer nu-l liberează de obligația de a restitui tot prejudiciul cauzat părții vătămate și nu a putut fi reținut de către instanța de apel ca temei de recalificare a acțiunilor acestuia de la art. 42 alin. (5), 186 alin. (4) la art. 42 alin. (5), 186 alin. (2) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, instanța de fond greșit a stabilit și numit inculpatului Cebotari A. o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, aceasta a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani, deoarece inculpatul a săvîrșit o infracțiune gravă iar pedeapsa aplicată nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a persoanei și nu va fi restabilită echitatea socială, tulburată prin acțiunile inculpatului, care s-a eschivat de a se prezenta în ședința de judecată fapt ce denotă că ultimul nu a conștientizat gravitatea acțiunilor infracționale comise.

Totodată, inculpatul nu este pentru prima dată în conflict cu legea, anterior fiind tras la răspundere penală pentru săvîrșirea infracțiunilor similare (f.d. 189, 190-191, vol. I).

La stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 75-78 Cod penal, a ținut cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului Cebotari A., de circumstanțele cauzei, care atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului, concluzionând că scopul pedepsei penale va fi atins doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

6. Împotriva hotărârilor nominalizate declară recursuri ordinare avocatul Asandei D. în numele inculpatului Cebotari A. și inculpatul, care invocând temeii de casare prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile inculpatului să fie recalificate din prevederile art. 42 alin. (5), 186 alin. (4) în art. 42 alin. (5), 186 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse neprivative de libertate.

În motivarea recursurilor ordinare, recurenții invocă argumente similare cu cele indicate de partea apărării în apelul declarat în numele inculpatului și descrise la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând următoarele:

- partea acuzării nu a dovedit prin probe sustragerea sumei de 77 000 lei;
- potrivit declarațiilor inculpatului Cebotari A. relatate în cadrul urmăririi penale și în ședințele de judecată în prima instanță, din safeul sustras a fost ridicată suma de 42 300 lei, fapt confirmat prin declarațiile fratelui său Cebotari VI. relatate în cadrul urmăririi penale;
- inculpatul Cebotari A. a declarat că la 19.06.2013, Covrig O. nu a depus careva sume bănești în safeu și nici nu avea această posibilitate fiindcă atunci când a venit poliția la firmă, toți muncitorii au părăsit depozitul și magazinul;
- între martorul Covrig O. și inculpatul Cebotari A. la faza urmăririi penale nu a fost efectuată confruntare și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond inculpatul și partea apărării nu a avut posibilitatea de a-i acorda întrebări;
- declarațiile inculpatului Cebotari A. nu au fost combătute de acuzare nici la faza urmăririi penale, nici în cadrul cercetării judecătorești;
- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra declarațiilor reprezentatului părții vătămate Matușevscaia Z., care în cadrul ședințelor de judecată a relatat că, la 19.06.2013, când a fost efectuat controlul, poliția a ridicat suma de 39 000 lei;
- acțiunile inculpatului Cebotari A. urmau să fie recalificate din art. 42 alin. (5), art. 186 alin. (4) în baza art. 42 alin. (5), 186 alin. (2) Cod penal, deoarece inculpatul Cebotari A. a recuperat o parte din prejudiciul cauzat părții vătămate și este de acord să restituie în continuare restul, și-a recunoscut parțial vina și s-a căit sincer, de la comiterea infracțiunii pînă în prezent în familia inculpatului au decedat doi membri, motiv din care instanța urmează să aplice în privința inculpatului prevederile art. 90 Cod penal;

6.1. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, care pledează pentru inadmisibilitatea acestora din următoarele

considerente. Conform art. 422 Cod procedură penală termenul de declarare a recursului ordinar este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei, iar potrivit art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenilor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care aceasta se împlinește. Din materialele cauzei rezultă că recursul a fost declarat și înregistrat în cancelaria Curții Supreme de Justiție peste termenul prevăzut de lege. Prin urmare recursurile declarate în cauza dată sunt depuse tardiv.

6.2. Referință asupra recursurilor declarate a depus și reprezentantul părții vătămate SRL "Pereflex", Matușevscaia Z., care a solicitat respingerea acestora ca inadmisibile și menținerea hotărârilor contestate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Precum a fost menționat supra, recurenții invocă drept temei pentru recurs pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, totodată semnalând și pct. 10) a aceleiași norme procesual penale, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise în instanțele de fond și de apel în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

După cum rezultă din conținutul recursurilor, autorii acestora nu sunt de acord cu aprecierea probelor de către instanțele de fond, indicând că acuzarea nu a demonstrat prin probe că inculpații Cebotari A. și Cebotari VI. ar fi ridicat din safeul sustras suma de 77 000 lei, solicitând recalificarea acțiunilor lui Cebotari A. în prevederile art. 42 alin. (5), 186 alin (2) Cod penal, deoarece suma ridicată ar fi una considerabilă în mărime de 42 300 lei.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

În scopul aplicării corecte a prevederilor legale enunțate vine practica judiciară stabilită potrivit căreia erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

La acest capitol, Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, care a recunoscut vina parțial, reprezentantul părții vătămate Matușevscaia Z., martorii, precum și actele cauzei, cărora le-a dat o apreciere obiectivă și care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 186 alin (4) Cod penal a fost dovedită.

Instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, expusă mai sus, considerând argumentele părții apărării privind recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 42, 186 alin. (2) Cod penal ca nefondate.

Instanța de apel a conchis că vinovăția lui Cebotari A. în săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale, precum și administrate în cadrul cercetării judecătorești și recercetate în cadrul instanței de apel și anume: - *declarațiile: inculpatului Cebotari A.*, care a recunoscut vina parțial (f.d. 109, vol. I; 2-4, 29, vol. II); *reprezentantului părții vătămate Matușevcaia Z.*, care a relatat că în safeul sustras la 19.06.2013, din depozitul SRL "Pereflex", se afla suma de 77 000 lei (f.d. 19, 20, 226 vol. I, f.d. 30 vol. II); - *martorilor: Ganjea Al-dru*, care a relatat că nu a văzut personal cum Covrig O. în acea zi a pus banii în safeu, dar știe că el intenționa să o facă (f.d. 30, 233,234 vol. I); *Covrig A.* care a relatat că în fiecare seară, banii acumulați din vânzării erau depuși în safeul din depozit. La 19.06.2013, Covrig O. a procedat la fel, a dus banii la depozit și i-a încuiat în safeu. Despre locul amplasării safeului știau toți angajații unității (f.d. 33, 240, 241, vol. I); - *materialele cauzei:* procesul-verbal de examinare a extraselor cu înscrisuri din registrul de casă și control ale SRL "Pereflex" (f.d. 25 vol. I); - procesul-verbal de confruntare din 20.08.2013, între martorul Covrig O. și bănuitul Cebotari Vl., în care martorul confirmă repetat că în safeu se afla suma de 77 270 lei, bani pe care i-a depozitat acolo pe parcursul ultimilor 3 zile, fapt confirmat prin înscrisurile din registrul de casă și control, iar bănuitul Cebotari V., afirmă că în safeu erau numai 42 000 lei. (f.d. 131 vol. I).

Astfel, Colegiul reține că instanțele de fond întemeiat au ajuns la concluzia că în acțiunile lui Cebotari A. sînt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 186 alin. (4) Cod penal, just condamându-l în baza articolului nominalizat, vinovăția acestuia fiind pe deplin dovedită prin probele susmenționate, detaliat expuse în conținutul hotărârilor contestate.

Prin urmare, argumentele recurenților, precum că acțiunile inculpatului urmează a fi recalificate în baza art. 42 alin. (5), 186 alin. (2) Cod penal, deoarece nu s-a dovedit însușirea de către inculpați a sumei de 77 000 lei, sînt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei menționate mai sus.

Mai mult, la momentul comiterii infracțiunii inculpatul Cebotari A. nu era la fața locului și nu a fost prezent la deschiderea safeului, respectiv nu poate cunoaște ce sumă se afla acolo, iar reprezentantul părții vătămate, Matușevscaia Z., a indicat în plîngerea adresată Organului de urmărire penală (f.d. 10, vol. I), că sustragerea sumei de 77 000 lei, s-a acumulat din activitatea comercială timp de 3 zile, fapt confirmat prin extrasul registrului mașinii de casă și control (f.d. 23, 24, vol. I), prin urmare aceste probe vin să demonstreze suplimentar mărimea sumei ridicate din safeul sustras, care conform alin. (1) art. 126 Cod penal, se consideră "proporții mari".

Revenind la textul recursurilor declarate, Colegiu penal conchide că, în esență, recurenții nu neagă săvîrșirea infracțiunii de către inculpat, însă critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei acestuia, menționînd că, instanțele inferioare la stabilirea pedepsei nu au ținut cont de faptul că inculpatul și-a recunoscut parțial vina, a recuperat o parte din prejudiciul cauzat părții vătămate și de la comiterea infracțiunii pînă în prezent în familia inculpatului au decedat doi membri, astfel instanța de apel a individualizat greșit pedeapsa, stabilindu-i o pedeapsă prea aspră, din care considerente, solicită aplicarea unei pedepse neprivative de libertate.

Potrivit art. 75 Cod penal, prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținînd cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana se declară vinovată. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La acesta capitol, Colegiul reține că sancțiunea art. 186 alin. (4) Cod penal, în baza căruia a fost recunoscut vinovat Cebotari A. prevede pedeapsă cu închisoare de la 5 la 10 ani.

Instanța de recurs constată că, instanța de apel judecînd apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, concluzionînd că instanța de fond incorect a stabilit și numit inculpatului Cebotari A. o pedeapsă sub formă de închisoare pe

un termen 5 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani, deoarece inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă și anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare.

Prin urmare, în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei și pronunțării unei noi hotărâri în această parte enunțată în *pct. 4. al prezentei decizii*.

Alegațiile inculpatului privitor la decesul a doi membri din familie nu constituie în opinia instanței de recurs temei de individualizare a pedepsei în sensul reducerii termenului și aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința acestuia.

Nu pot fi reținute argumentele recurenților, precum că la faza urmăririi penale și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond între inculpatul Cebotari A. și martorul acuzării Covrig O. nu a fost efectuată confruntare, deoarece ultimul era plecat peste hotarele țării și partea apărării nu a avut posibilitatea de ai acorda întrebări, or potrivit alin. (2) art. 113 Cod de procedură penală, confruntarea se efectuează de către organul de urmărire penală din oficiu sau la cererea participanților la proces. Reieșind din faptul că inițial cauza penală a fost intentată în privința lui Cebotari Vl. iar ulterior la 02.09.2013, a fost atras și Cebotari A. în calitate de învinuit, nici inculpatul și nici avocatul acestuia Nevreanschi V. nu au solicitat efectuarea cărorva acțiuni procesuale.

Totodată, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 15.05.2014, au fost date citirii declarațiile martorului Covrig O. (f.d. 26, vol. I), procesului-verbal de audiere suplimentară (f.d. 37, vol. I) și procesului-verbal de confruntare dintre martorul Covrig O. și inculpatul Cebotari Vl. (f.d. 131, vol. I) și pusă în discuție posibilitatea continuării cercetării judecătorești în lipsa acestuia, nefiind înaintate careva pretenții din partea apărării ori inculpatului (f.d. 239, vol. I).

Colegiul penal reiterează, că argumentele invocate de recurenți au fost invocate și în instanța de apel, cărora le-a fost dat o apreciere justă, fiind argumentate atât în fapt, cât și în drept în decizia contestată.

Astfel, instanța de recurs verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, fapt care se confirmă prin procesul verbal al ședințelor de judecată. Ținând cont de cele menționate Colegiul penal conchide că conținutul deciziei corespunde prevederilor legale sus menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Critica adusă de recurenți referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt, care deja a fost efectuată de două instanțe de judecată și careva îndoieli privind corectitudinea aprecierii lor nu sînt.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de autorii recursurilor nu poate fi efectuată de către instanța de recurs, deoarece aceasta judecă numai temeiurile de drept.

Colegiul menționează că, la etapa recursului ordinar instanța de recurs nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci verifică doar dacă s-au aplicat corect normele de drept la faptele constatate de instanța de fond și, după caz, de instanța de apel. Colegiul constată că erori de drept în speța nominalizată nu s-au stabilit.

Astfel, Colegiul conchide că faptei săvârșite de către Cebotari A. i s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă inculpatului s-a stabilit cu respectarea prevederilor art. 75 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursurilor declarate pe motiv că acestea sunt vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Asandei Dorin în numele inculpatului Cebotari Andrei și de inculpatul Cebotari Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2015, în cauza penală în privința lui *Cebotari Andrei Nicolai*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 aprilie 2016.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti